Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1897. Wydano i rozesłano dnia 10. Lipca 1897. **Część VIII.**

Nr. 34.

U s t a w a

z dnia 12. Czerwca 1897 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie Pruchnik na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie Pruchnik zezwala się pobierać przez przeciąg lat sześciu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, opłatę gminną od napojów spirytusowych i od piwa według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra piwa po 40 ct.;

2. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem od stopnia alkoholu po $1^1/_2$ ct. czyli od hektolitra alkoholu po 1 złr. 50 ct.;

3. od litra araku, rumu, esencyi ponczowej, rozolisu i wszelkich innych słodzonych napojów spirytusowych po $1^1/_2$ ct.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Pruchnik.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których ona wolną jest po myśli §. 6 ustawy z 20. Czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95 od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd, w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wels, dnia 12. Czerwca 1897.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 35.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 15. Czerwca 1897 L. 2741/pr., o przedkładaniu deklaracyi do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1898/1899.

W myśl §. 39 ustawy z dnia 25. Października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220) o bezpośrednich podatkach osobistych, względnie artykułu XIV. przepisów wprowadczych oraz artykułu 18 rozporządzenia wykonawczego do działu I. tejże ustawy wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu do przedkładania deklaracyi do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1898/1899, termin od 1. Lipca do 1. Sierpnia 1897.

Do opłaty powszechnego podatku zarobkowego a temsamem do przedkładania dotyczących deklaracyi obowiązani są wszyscy trudniący się w krajach reprezentowanych w Radzie Państwa jakiemkolwiek przedsiębiorstwem lub zajęciem na zysk obliczonem, bez względu na to czy ono dotychczas podatkowi zarobkowemu podlegało lub nie.

Bliższe postanowienia w tym względzie obejmują §§. 1. 2. i 3. powołanej ustawy.

Powyższe deklaracye zeznawać należy zgodnie z prawdą wedle najlepszej wiedzy i sumienia. Podawać je można pisemnie na przepisanych drukach albo też i ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Druków tych udzielać będą władze stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie, wraz z osobnemi odbitkami objaśnień o sporządzaniu deklaracyi, do których to objaśnień ściśle zastosować się należy.

O rozpoczęciu każdego nowego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia należy donieść kompetentnej władzy podatkowej przed lub najpóźniej w dniu rozpoczęcia, lub przedłożyć w tym samym terminie przepisaną deklaracyę do powszechnego podatku zarobkowego, która zastąpi w danym razie owo doniesienie.

W razie nieprzedłożenia deklaracyi w należytym terminie czy to co do przedsiębiorstw już istniejących, czy też co do przedsiębiorstw nowo powstających może komisya podatku zarobkowego względnie władza podatkowa pierwszej instancyi wymierzyć podatek zarobkowy z urzędu, albo też zniewolić kontrybuenta karami porządkowemi do przedłożenia deklaracyi.

Co do przemysłów domokrążnych i wędrownych, określonych bliżej w §§. 78 i 82 ustawy przedkładać należy deklaracye właściwej władzy podatkowej przed doręczeniem wydanego przez władzę polityczną pozwolenia na wykonywanie odnośnego przemysłu.

W jakich wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty powszechnego podatku zarobkowego ukrócenia lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom — określają §§. 239 i 243 oraz §§. 241 i 244 ustawy.

Podatek zarobkowy przypisany ma być w tej gminie w której przedsiębiorstwo lub zatrudnienie jest wykonywane, względnie w tej gminie w której leży zakład przemysłowy lub handlowy, a w braku takiego w miejscu zamieszkania kontrybuenta.

Do odbierania deklaracyi powołane są przeto w miastach Lwowie i Krakowie c. k. Administracye podatków, zaś w powiatach c. k. Starostwa.

Władze te mogą jednak delegować do odbierania deklaracyi urzędy podatkowe w ich okręgu się znajdujące.

Kontrybuenci, którzy chcą złożyć deklaracyę ustnie, powinni we własnym interesie dla uniknięcia późniejszego natłoku i straty czasu uskutecznić to jak najrychlej.

Dla uniknięcia tych ewentualności niemiłych zarówno dla stron jak dla władz — upoważniono władze podatkowe do wyznaczania w miarę potrzeby kontrybuentom już w ciągu lipca b. r. odpowiednich terminów do ustnego zeznawania deklaracyi.

Gdyby przeto zarządzenia takie nastąpiły, zechcą strony interesowane we własnym interesie do zarządzeń tych jak najściślej się zastosować.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 15. Czerwca 1897.

Nr. 36.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Czerwca 1897 L. 34.541, wydane w porozumieniu z Wydziałem krajowym w sprawie uzupełnienia instrukcyi służbowej dla lekarzy gminnych i okręgowych.

Instrukcya służbowa

dla lekarzy gminnych i okręgowych z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa wydana przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym na zasadzie §. 14. ustawy krajowej z 2. Lutego 1891 Dz. u. kr. Nr. 17 a ogłoszona w Dzienniku ustaw i rozporządzeń kr. pod L. 83 ex 1891 zostaje w ten sposób uzupełnioną, że w części ogólnej A. po dotychczasowym ostatnim ustępie po słowach „komisyi zdrowotnej“ zostają dodane następujące ustępy:

W tym celu lekarze okręgowi są obowiązani dwa razy do roku t. j. na wiosnę i w jesieni zwiedzić każdą gminę przydzieloną do ich okręgu.

W podróży wiosennej winni przekonać się o wszystkich stosunkach sanitarnych w gminie i na podstawie swych spostrzeżeń w drodze właściwej postarać się o usunięcie usterek. W podróży jesiennej winni sprawdzić, czy usterki te zostały usunięte.

Podróże lekarzy okręgowych powinne być przynajmniej na trzy dni naprzód naczelnikowi gminy z oznaczeniem dnia i godziny zapowiedziane, ażeby nietylko ubodzy chorzy mogli zasiągnąć rady i pomocy lekarskiej, aby lekarza oczekiwali naczelnik gminy lub jego zastępca, akuszerka, oglądacz zwłok i t. p. lecz także, aby miał możność lekarz zbadać znajdujących się w gminie obłąkanych, ciemnych i innych kalek, i przekonać się, czy opieka rodziny lub gminy jest dostateczną, względnie, czy nie zachodzi potrzeba pomieszczenia tych osób w zakładzie do tego przeznaczonym. Podróże te jednak nie zwalniają lekarzy okręgowych od obowiązku odbywania podróży na wezwanie przez poszczególne gminy należące do okręgu i tych podróży, któreby w ciągu roku z powodu jakich ważniejszych wydarzeń sanitarnych w okręgu okazały się koniecznemi.